

Maade for at betale Næringskatten ligesom de andre. Hovedsagen altsaa for mig ved dette Spørgsmaal er dette, at de blive stillede lige, at de, som konkurrerer med de andre næringsdrivende, skulle være samme Vilkaar undergivne.

Saa har jeg med stor Tilfredsstillelse hørt, at de samme ærede Medlemmer, jeg har omtalt, i Virkeligheden kun regne Taler om en dobbelt Beskatning for en Teori. Det er i Virkeligheden saaledes, at det er noget, man fortræffeligst teoretisk kan tale om, men man kan, som det ærede Medlem for De Kreds (Mourier-Peterjen) bemærkede, ikke undgaa at lægge Mærke til, at der gives en Mangfoldighed af Forhold, hvor man slet ikke kan undgaa en vis Dobbeltbeskatning, saa det har paa ingen som helst Maade noget affrækkende. Men er der nu overhovedet Tale om, at den Beskatning, der er Spørgsmaal om for Aktieselskaberne — hvad enten den bliver saaledes, som jeg helst ønsker den: en Beskatning lige med alle andre, eller en lignende moderat Stat, som Lovforslaget foreslaar — indeholder noget, som kunde tale derimod, og hvorledes skal dette Forhold i øvrigt nærmere betragtes? Dertil vilde jeg gerne knytte et Par Bemærkninger, særlig ogsaa paa Foranledning af, hvad der er fremkommet i det andet Ting, hvor man i det hele taget har foresøgt og forlangt paa den ene Side en Begrundelse af Aktieselskabernes Beskatning og paa den anden Side en Paa-visning af, at det ingen Skade gjorde, og at det ikke var uretfærdigt at bestaate dem. Jeg har allerede nævnt, hvorfor jeg finder det retfærdigt at gøre det, for Ensartethedens Skyld mellem de næringsdrivende, for at Konkurrencen kan optages for saa vidt paa lige Vilkaar. Jeg vil, som sagt, dertil knytte endnu nogle andre Bemærkninger. Det er efter min Opfattelse givet, at der ikke er nogen, som gaar med til at starte et Aktieforetagende, uden at han indlader sig paa nogen Spækulation. Det kan være en meget berettiget, meget naturlig Spækulation, men det er givet, at de, der indlade sig paa at være med til at starte et Aktieselskab, ikke ville nøjes med den almindelige, naturlige Rente, til hvilken man med Tryghed kan anbringe sine Penge, men de ville have større Udbytte, de ville spekulere. Jeg bruger altsaa paa ingen Maade Udtrykket „Spækulation“ i nogen ubiøs Betydning, saa langt fra! Men de ville altsaa ind paa noget, som er dem ubekendt, noget, hvortil de knytte visse Forventninger om et større Udbytte. Jeg vil nu bede det høje Ting forestille sig, at der

i dette Øjeblik var Spørgsmaal om at oprette et Aktieselskab, som skulde bruge en Million Kroner; man vilde da sige: for at faa Aktier tegnede der, maa man kunne byde et rimeligt Udbytte. Man gør da en meget søber Beregning, hvorefter dette Aktieselskab vil give 10 pCt. — under det vilde man ikke vove at fremlægge en Indbydelse til Aktietegning — det vilde altsaa sige, at man siger: dette Aktieforetagende vil kunne give en Indtægt af 100,000 Kr., det er 10 pCt. af Aktiekapitalen. Folk tage dette under Overvejelse. Nu forudtæller jeg altsaa, at denne Lov var udkommen om en 3 pCt.s Beskatning. Folk vilde da sige: Ja, de sige nok, at man vil faa 10 pCt. Indtægt, men naar nu denne Stat trækkes fra af 3 pCt., faar man jo kun 9⁷/₁₀ pCt.. Ville de saa ogsaa tage Aktier deri? Det vil sige: i Stedet for at forvente et Udbytte af 10 pCt., kan man nu kun forvente et Udbytte af 9⁷/₁₀ pCt. Er der nu nogen, der tror, at den, der ellers vilde indlade sig paa det Foretagende, nu vilde afholde sig fra at tage Aktier deri, fordi der var en saadan Beskatningslov? Selvfølgelig ikke! Thi han underkaster sig langt større Chancer, han gaar jo anderledes ind til det ubekendte, ubiise end med Hensyn til Spørgsmaalet om en saadan Beskatning, som den, der her er Tale om. Man kunde meget godt gøre Beskatningen større, uden at det i mindste Maade vilde have Indflydelse paa Dannelsen af Aktieselskaber i de Tilfælde, hvor det var naturligt og rigtigt. Altsaa, det maa man først og fremmest bemærke, at man ikke maa tro, at en saadan Beskatning af Aktieselskaber vilde gøre det paa nogen Maade vanskeligt i det Tilfælde, hvor det ellers var naturligt at skaffe et stort Beløb til Beje, at faa den Sum, der behøvedes.

Men hvorledes staar det da med Hensyn til de bestaaende Aktieselskaber? Sa naturligtvis vilde de alle som en hyle og alle som en sige, at det er strækkeligt, at de nu skulle af med en saadan lille Afgift; og naturligtvis, hvad man kan blive fri for af Slatter, tager man med, dem vil man gerne være fri for. Men ogsaa der maa jeg maasse nævne et Eksempel, som forekommer mig ret tydeligt viser, hvorledes man maa antage, at dette Forhold vil stille sig. De ærede Medlemmer ville maasse have set, at Nørrebro's Sporvejselskab i det sidste Aar har givet 14 pCt. i Udbytte. Jeg sætter nu, at en Mand har 10,000 Kr. i disse Aktier. Han vil altsaa faa en Indtægt der af 1,400 Kr. Dersom der var en Stat af 3 pCt., vilde der være gaaet 42 Kr. fra hans Part, og han vilde altsaa faa 1,358 Kr.